

विभक्त झालो आपण जेव्हा

विभक्त झालो आपण जेव्हा
झरल्या नीरव अश्रूधारा
वर्षे जातिल काळ जसा हा
तुटती हृदयांच्या तारा

गालावरची लालि फिकटली
चुंबन झाले नीरस त्याहून
भाकित घटिका सांगून गेली
दुःख क्लेशही येतिल मागून

उदास प्रभाती दवबिंदूनी
गोठविले मम भालप्रदेशा
इशाराच जणू आला वरुनी
साकळलेली आज निराशा

आणाभाका गेल्या मोडुनी
अपकीर्ती अन तुझी जाहली
चर्चा तुझी जंव पडते कानी
शरमेनी मी झुकतो खाली

नाव तुझे मज समोर निघते
घाव घणांचे कानी घुसती
अंगाची मग थरथर होते
का केली मी तुजवर प्रीती?!

त्यांस न ठावे ओळख अपुली
ओळख नव्हे प्रेमाचे नाते!
विरहवेदना अजून ओली
तिची आर्तता हृदयी रुतते

चोरुन भेट्ठीं-चे दिवस ते
आज मूक हे झरती अश्रू
कसे हृदय तव फसवू शकते
कशी मला तू शकते विसरू
वर्षांमागून सरली वर्षे
भेटलीस तू जर कुठेतरी
स्वागत करू मी तुझे कसे?
मूक नयनांनी आंसूभरी

“When We Parted” by George Gordon Byron
Translated by Abhay B. Joshi and Milind A. Toro